

[Formanden.]

2) Eventuelt: anden (sidste) behandling af:

Forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af Statut for Det europæiske Råd, undertegnet i London den 5. maj 1949.

Mødet hævet kl. 14³⁵.

95. møde.

Fredag den 24. juni kl. 13³⁰.

Formanden: Udvalget angående forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af Statut for Det europæiske Råd, undertegnet i London den 5. maj 1949, har afgivet betænkning. Eksemplarer er omdelt.

I skrivelse af 22. d. m. anmoder ministeren for byggeri og boligvæsen om, at der må blive foretaget valg af 15 medlemmer til det i § 3 i lov nr. 210 af 23. april 1949 om regulering af bymæssige bebyggelser nævnte udvalg.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om tillæg til lov nr. 283 af 30. juni 1922 om indførelse af dansk kirkelovgivning i de sønderjyske landsdele, jfr. lov nr. 537 af 4. oktober 1919.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1519).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Krarup: På mit partis vegne anbefaler jeg at stemme imod lovforslaget.

Bjerre: Man har villet striden. Vi har stadig kæmpet for en ordening på bred basis, men uden at kunne opnå resultater, og jeg vil ved denne sidste lejlighed stærkt understrege, at vi har været villige til at medvirke til en løsning af spørgsmålet,

hvor det var nødvendigt af hensyn til jordfordelingen og for at skaffe tillægsjord.

Man har sagt, at gennemførelsen af dette lovforslag var af stor national betydning. Jeg vil bestemt protestere imod, at vi, fordi vi ikke kan stemme for lovforslaget i den foreliggende form, ikke skulle være interesseret i det nationale spørgsmål og ikke have erkendt lovforslagets nationale betydning. Noget helt andet er det, hvorvidt man i tide og utide skal snakke så meget herom. Hvorledes er det med denne nationale betydning? For det første må det erindres, at størstedelen af præstegårdsjorden ligger i egne, hvor det nationale problem ikke spiller nogen afgørende rolle, men selv i den skæve firkant med dens 22 sogne er der, efter at de 15 ha er trukket fra, kun ca. 1 000 ha mager jord tilbage, altså ikke engang 50 ha pr. sogn. Hvilken national betydning skulle dette lovforslags gennemførelse have, når henses til de store arealer, der ellers står til rådighed, såfremt man fandt dem egnede til udstykning? I et af de 22 sogne udgør hele arealet 7 925,5 ha, medens præstegårdsjorderne efter fradrag af de 15 ha kun er 41,8 ha. Er det ikke usandsynligt, at dette lille areal skulle være en væsentlig hindring for en fornuftig jordfordeling, og at påberåbelse af national betydning skulle være nødvendig?

Men det kan vel ikke nytte at tale mere om det. Jeg vil dog, når nu lovforslaget bliver gennemført, fralægge mig ansvaret for, hvis mange af de små landbrugere, der nu har jorden til leje, ved lovns praktisering kommer fra dynen i halmen.

Vi har, som lovforslaget nu er formet, ikke kunnet medvirke til dets gennemførelse, men da vi på den anden side meget stærkt ønsker at medvirke til en fornuftig og rimelig ordening på bred basis, skal vi markere dette ved at undlade at stemme for lovforslaget.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Vi møder igen i denne debat skyggen af det tidligere medlem af dette høje ting, hr. Jepsen Christensen. Det ærede medlem hr. Bjerres sidste oplysninger læste jeg i formiddags i en artikel, som Jepsen Christensen har præsteret, så jeg kendte i forvejen disse indvendinger.

Jeg må måske have lov til at sige, at jeg tror ikke, at jeg i mit lange samarbejde med hr. Jepsen Christensen har oplevet, at han har godtaget noget som helst under denne sol, som han ikke selv har været med til at udarbejde. Jeg ser i denne artikel,